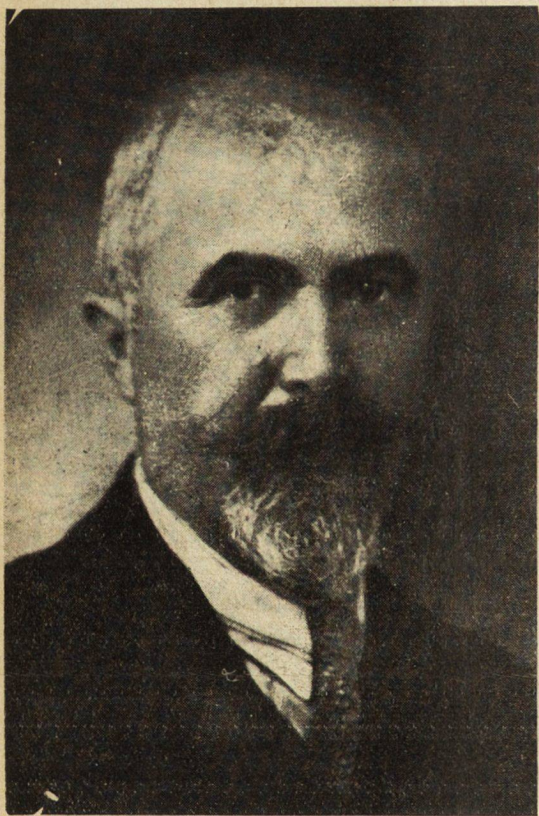

НИКОЛА ВАС. РАКИТИНЪ — УЧИТЕЛЪ И ЧИТАЛИЩЕНЪ ДЕЕЦЪ

Ние, неговитѣ ученици презъ годинитѣ на учителствуванетоъ му въ Плѣвентъ, съ истинско удоволствие си спомняме за тѣзи години. Защото благородния характеръ на Ракитина и педагогичния му похватъ бѣха елементитѣ на оная жива спойка между учителъ и ученици, която

направи отъ отношенията ни нѣщо неуязвимо за изпитанието на времето. Тази връзка презъ годинитѣ на нашето юношество — единъ нѣженъ цвѣтъ на смѣсеното чувство на обичъ и преклонение предъ личността на учителя, въ годинитѣ на нашата мъжка зрѣлостъ узрѣ въ плода на едно неразривно приятелство.

Да направишъ отъ ученицитѣ боязливи послушници за повелитѣ на класната дисциплина — е нѣщо лесно постижимо. Но да направишъ многообразната аудитория отъ немирниците, този сжщински живакъ отъ формиращи се идейни човѣчета, да отвори единъ вътрешенъ слухъ за зовѣтъ на знанията; да направишъ въ тѣзи малки души да бликне извора на радостта отъ съзнанието, че надъ тѣхъ бди — подобно птица надъ гнѣздото си — една голѣма, човѣчна, братска душа, — това, наистина, е велика задача на педагога. Притежа-

Никола Вас. Ракитинъ,
членъ на Управ. съветъ на В. Ч. С.
Загиналъ трагично на 2 Май 1934 г.

нието на такава душа е привилегия на избраници. А Ракитинъ я притежаваше. Тази душа правѣше отъ Ракитинъ учителъ, който гледаше на професията си не като на занаятъ, чрезъ който се постига механистич-